

Door de Spuisluis zijn al heel wat.... besprekingen gespuid

Al maanden lang kijkt Schiedam in de omgeving van de Havendijk op tegen een reusachtig waterbouwkundig werk, dat op een haar na gevild lijkt te zijn, nl. de Nieuwe Spuisluis, waarmee onder leiding van Ir. H. B. J. Aikema reeds in het voorjaar van 1955 werd begonnen en dat er nu bij ligt, zo rustig, alsof men het vergeten heeft. De Spuihaven is gereed, het sluislichaam is voltooid, de uitwoelbak is voorzien van een rooster van houten palen, de machines voor de bediening van de sluis zijn er ook — de schuiven kunnen dus elektrisch worden bediend, ophalen of neerlaten, elk afzonderlijk of met zijn beide. Wat er nog aan mankeert, dat is hier en daar een kwastje verf en een beetje beton, maar daarmee zijn hoogstens nog een paar weken gemoeid. En toch — het lijkt of niemand haast heeft om de sluis in werking te stellen en de verversing van het havenwater in Schiedam weer te normaliseren. Wat is er met onze Spuisluis aan de hand?

Dit rustige hoekje is in werkelijkheid een krachtveld, waar allerlei machten elkander ontmoeten.

Wat de gemeente betreft liggen de dingen eenvoudig. Meneer Aikema maakte het ontwerp, de kosten werden berekend, B. en W. vroegen een krediet van ruim anderhalf miljoen gulden, de Raad keek wat zuur maar stond dat bedrag toe. Maar bij

Ir. H. B. J. AIKEMA

De man, waaraan Schiedam zijn nieuwe Spuisluis te danken heeft, Ir. H. B. J. Aikema, is op 15 april jl. zeventig jaar geworden. De heer Aikema is oud-directeur van gemeentewerken en oud-commandant van de vrijwillige brandweer. Hij heeft overal in de stad zijn sporen gezet. Hij werkte al eerder aan de waterkant: de Wilhelminahaven werd onder zijn leiding aangelegd, hij had een aandeel

in de bouw van de Koemarktbrug en de Oranjebrug, het centrale rioolgemaal is aangelegd volgens zijn aanwijzingen; hij heeft verder geholpen bij het dempen van de open riolen in het oude stadsdeel en heeft aldus het aanzien van onze stad aanmerkelijk verbeterd. Het industrieterrein en de stadsuitbreiding heeft hij in grote lijnen aangegeven; zelfs het recreatieoord in Kethel wordt thans uitgewerkt volgens beginselen, ontsproten aan zijn werkzame geest. Ondanks zijn leeftijd stelt Ir. Aikema zijn krachten nog in dienst van de gemeenschap door op te treden als adviseur der gemeente.

de ramp van februari 1953 hadden ook wij hier wat...nattigheid gevoeld. Het Hoogheemraadschap *Schieland* kwam met verlangens omtrent de hoogte van de dijken, waarvan de Spuisluis een onderdeel vormt.

Op wens van Schieland zouden de niet al te beste dijken wat worden verzaard, maar toen de werkzaamheden goed en wel op gang kwamen, verzocht Tankercleaning om meer kadelengete, en dat ging onmogelijk tenzij de dijk, rechts van de spuisluis, wat naar achteren werd verplaatst. Dit grapje heeft zich twee keer herhaald.

Steeds zwaarder eisen

Intussen ontstond de Delta-commissie. Rijkswaterstaat en Provincie, Schieland en Delfland gingen allemaal hun eisen stellen wat de hoogte der dijken betreft. Zij werden tenslotte twee maal zo zwaar en twee maal zo lang als zij oorspronkelijk gedacht waren. Toen Schiedam eindelijk wist, waar het aan toe was, kwam de bestedingsbeperking en moesten weer eindeloze onderhandelingen worden gevoerd met Den Haag. Toen ook die achter de rug waren stelde Rijkswaterstaat veiligheidseisen: Om de nieuwe dijk te maken moet de oude Westfrankelandse dijk op twee punten worden doorsneden en dat mag niet, tenzij er een betrouwbare plaatsvervanger is en om die plaatsvervanger te maken moet de dijk worden doorsneden. Dit zou betekenen, dat aan de buitenkant een kostbare kistdam zou moeten worden gelegd en wie moest dat betalen? Provinciale Waterstaat en Schieland kwamen met een ander plan, maar daarbij zou Schiedam eerst in de komende zomer door de oude dijk kunnen heengraven. Inmiddels is nu het stuk dijk tot aan de oude dijk gereedgekomen en voor de doorbreking heeft de gemeenteraad in februari een nieuw krediet uitgetrokken. In verband met de bestedingsbeperking hebben Gedeputeerde Staten dit krediet echter nog niet goedgekeurd....

Zeilers staan klaar om „hun” Spuikanaal te gebruiken

Terwijl het dus nog onzeker lijkt of de Spuisluis reeds deze zomer in functie komt, geldt ditzelfde niet voor het Spuikanaal, waaraan op het ogenblik met man en macht wordt gewerkt. Sedert de oude jachtwerf van Van der Bos verdwenen is, zijn de sierlijke zeilboten naar alle richtingen uiteengestoven. Voor deze zeilboten zal het Spuikanaal een veilige aanlegplaats vormen. De vier Schiedamse watersportverenigingen WSV-Schiedam, de Onderlinge, de Sa-

Palen worden in de grond geslagen; straks zullen daar de leden der watersportverenigingen de loopsteigers en pontons aanbrengen, zodat de jachten en zeilbootjes kunnen worden gemeerd. Op de achtergrond de Nieuwe Spuisluis.

menwerking en de Watersportvereniging de Nieuwe Waterweg zullen de ruimte broederlijk met elkaar delen. Zij hebben met elkaar ongeveer 200 bootjes en reeds zijn de palen geslagen waaraan een deel dezer jachten kan worden gemeerd. Leden der watersportverenigingen gebruiken thans hun vrije tijd om de aanlegsteigers en pontons te maken.

De Yachtclub Schiedam (de WSV Schiedam) heeft haar clubgebouw reeds door een drijvende bok naar zijn nieuwe standplaats laten overbrengen, op de kop van de Maasboulevard.

Tussen Spuikanaal en Jachthaven komt een afscheiding van palen en de haven zelf, die al aardig zijn definitieve vorm krijgt, is in drie delen verdeeld. Het eerste deel — dat bij de kop van de Maasboulevard — is bestemd voor de WSV-Schiedam. Daar is ook de gezamenlijke invaart van dertien meter breedte. Het

tweede deel is voor de WS de Nieuwe Waterweg. Het is toegankelijk via een nieuwe weg, die langs de hele lengte van de Jachthaven komt te lopen. Een loopbrug zal voeren naar een drijvend vlot en er komt een clubhuis bij. Het derde stuk is bestemd voor de beide verenigingen Samenwerking en de Onderlinge; dit wordt 80 bij 20 meter. Zij komen het dichtst bij de Nieuwe Spuisluis te liggen en ook hier zal vermoedelijk een clubhuis verrijzen. Van het café-restaurant Europoort naar de Jachthaven komt een brede weg te lopen en men doet thans alle moeite om de dijk, waarover die weg zal lopen — de rand van het oude Balkengat — de nodige vastheid te verschaffen. Begin dezer maand begint men hier met het leggen van de betonfundering voor café-restaurant Europoort. Men ziet; er wordt hier hard gewerkt.

L. M.

De Spuisluis. Een rij houten palen werkt als rooster voor het grove vuil. Maar nog kan de sluis niet in gebruik worden genomen. Allerlei moeilijkheden doen zich voor, waarop van te voren niet kon worden gerekend.

